

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 212: Forslag til lov om ændring af ligningsloven, afskrivningsloven, personskatteloven og boafgiftsloven. (Lempelse af beskatningen af løbende ydelser og goodwill m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 25/3 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Verner (S):

Det lovforslag, vi har til første behandling i dag, er jo som bekendt et led i udmøntningen af finanslovaftalen for 1999.

Lovforslaget indgår jo altså i den helhed, som finansloven nu engang er, og i en finanslov, som jeg i øvrigt mener vi har megen glæde af, og som opretholder et højt aktivitetsniveau i vores samfund.

Det lovforslag, vi behandler, regulerer beskatningen, når en løbende ydelse indgår som betaling for et eller flere aktiver. Hvad angår den løbende ydelse, der anvendes som betaling for et aktiv, sker der med lovforslaget en ligestilling mellem sælgers skattepligtige fortjeneste og købers afskrivningsberettigede anskaffelses-sum.

Lovforslaget indeholder derudover en særlig henstandsordning for beskatning af goodwill. Sælger betaler skat, efterhånden som de løbende ydelser modtages, men – som det er vigtigt at slå fast – først af de modtagne ydelser.

Som nævnt indledningsvis er dette lovforslag en opfølgning af finansloven, og Socialdemokratiet tilslutter sig forslaget.

Peter Brixtofte (V):

Dette forslag er en del af finanslovforliget. Det er, når det bliver gennemført, en forbedring for

generationsskiftet, fordi de, som overtager virksomhederne, får bedre skatteforhold og kan vente med at betale, til de også får indtægterne, hvad der er rimelig logisk. Så derfor er forslaget en forbedring.

Vi kunne måske tænke os, at det var blevet endnu bedre, men der er lavet en aftale, og den overholder vi. Forslaget, som det er udformet, er i overensstemmelse med den aftale, der er indgået mellem finanslovpartierne; derfor kan vi kun anbefale forslaget. Vi håber på, at det bliver hurtigt vedtaget, og at det kan være et skridt i den rigtige retning, når det gælder om at forbedre generationsskiftevilkårene for dansk erhvervsliv.

Gitte Seeberg (KF):

Ja, som det blev sagt, er det her forslag en udmøntning af aftalen om finansloven for 1999.

Det Konservative Folkeparti er meget optaget af hele generationsskiftespørgsmålet. Det forslag, som skatteministeren her har fremsat, er således ikke udtryk for, hvad vi i Det Konservative Folkeparti mener kan løse alle problemerne på generationsskifteområdet, men det er klart, at det kan lette, når en virksomhed skal skifte til en ny ejer. Det er et skridt i den rigtige retning.

Som sagt: Forslaget er en klar forbedring i forhold til eksisterende lovgivning. Det har været drøftet, som også Venstres ordfører var inde på, om man kunne indføre en ordning med fuld symmetri, sådan at der var fradragsret, når man betalte, og beskatning, når man fik pengene. Det er en model, som Det Konservative Folkeparti har haft meget sympati over for.

Det er ikke det, der er blevet gennemført med det her forslag, men vi har selvfølgelig noteret os, at det forslag, som nu ligger her, er det forslag, som retssikkerhedsudvalget pegede på for nogle år siden, nemlig en henstandsordning, når man sælger goodwill. Det vil sige, at vi i hvert fald er nået det skridt på vejen, at den åbenlyse urimelighed med dobbeltbeskatning, der har været, nu heldigvis er ophørt med dette forslag.

Desværre må vi jo nok erkende, at det ikke er det mest enkle forslag, vi har set, i hvert fald i min tid som medlem af Skatteudvalget, og at det ikke har været muligt at fremkomme med et noget enklere forslag, men det er der jo desværre ikke noget nyt i, når vi taler om erhvervsbeskatning. Men de nye regler er en forbedring, og vi støtter selvfølgelig forslaget.

Jeg nævnte, at forslaget kun er ét element til forbedring af generationsskiftet, og vi forventer stadig med spænding generationsskifteudvalgets betænkning, som kommer til sommer, og så håber vi på, at der vil blive taget skridt til at forbedre det også på andre områder.

Aage Frandsen (SF):

Som det allerede er nævnt, er det her forslag jo en del af regeringens finanslovaftale med Venstre, De Konservative, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti, og det var jo karakteristisk for i hvert fald de to første ordførerindlæg, at der var større begejstring for forslaget i det andet ordførerindlæg, fra Venstres ordfører, hr. Peter Brixtofte, end der var i den socialdemokratiske ordførers, hr. Jens Peter Vernersens, indlæg. Det var jo helt tydeligt, at det her ikke er noget, som Socialdemokratiet eller regeringen har fundet på af sig selv, men noget, som de har fået pålagt i forbindelse med det forlig. Derfor er det jo også, som hr. Jens Peter Vernersen sagde, en helhed, hvor man har fået noget og givet noget – for at oversætte det, han sagde.

Det, som også er lidt interessant at bemærke, er, at i det her tilfælde berører man generationsskifteproblematikken, og dér er der ellers nogle partier her i Folketinget, som, hver eneste gang skatteministeren gør noget, der kan minde om noget, der har noget med generationer at gøre, så siger: Nej, det kan man ikke lave nu, for det skal ses i en helhed, så det skal man først gøre, når udvalgsarbejdet er færdigt. Men når det drejer sig om denne type indrømmelser til erhvervslivet, kan man åbenbart godt gøre det.

En anden ting, som også er værd at bemærke, er, at de partier, som ellers taler meget om, at det skal være enkelt og overskueligt, sådan at folk kan forstå det, i hvert fald ikke har lagt sig meget i selen i den her forbindelse. For man må i hvert fald sige, at det ikke er enkelt og overskueligt.

Det er klart, at vi ikke under nogen omstændigheder støtter forslaget, hverken i den sammenhæng, det indgik i, eller forslaget som sådant. Vi betragter det sådan, at blandt de ting, der blev aftalt i finanslovforliget – hvor der var mange ting, vi ikke kunne lide, og specielt det, som betød, at man gav penge til erhvervslivet – er det her ikke den største brik, men det er én af flere brikker. Og i forhold til det, der blev lavet med pinsepakken, og hvor der netop kom pen-

ge i statskassen, er det til gengæld sådan her, at når det drejer sig om beskatningsområdet, sker der lempelser for erhvervslivet.

Så både på baggrund af helheden, og når det drejer sig om det konkrete forslag, afviser vi forslaget.

Klaus Kjær (DF):

Med lovforslaget forsøger regeringen at imødegå den kritik, der har været af, at man med den nugældende ordning brandskattes. Der har været nævnt eksempler på helt op til 150 pct.s beskatning, fordi løbende ydelser dobbeltbeskattes på en sådan måde, at det samme beløb hos modtageren både avancebeskattes og beskattes løbende, når ydelsen modtages.

Ved den omlægning af beskatningen af de løbende ydelser, der anvendes som betaling for et eller flere aktiver, som her foreslås, betales der kun skat én gang.

Lovforslaget har særlig betydning for den form for beskatning, der sker af goodwill og andre immaterielle aktiver, der betales som løbende ydelser.

Ordnningen indebærer, at sælger først skal betale den skat, der er opgjort i forbindelse med afståelsen af aktiver, efterhånden som den løbende ydelse modtages.

Problemet opstår eksempelvis, når sælger og køber ikke er enige om en goodwillpris, hvorfor der i disse situationer kan opstå det forhold, at man aftaler, at en del af goodwillen skal betales som en løbende ydelse, typisk når sælgers optimistiske vurdering viser sig at holde stik.

Lovforslaget betyder, at løbende ydelser vil kunne anvendes som finansieringsform i langt flere tilfælde, end det sker i dag. Formålet med lovforslaget er da også at sikre en generel letelse af erhvervslivets generationsskifteproblemer.

Dansk Folkeparti er naturligvis positivt indstillet over for, at den urimelige dobbeltbeskatning, som hidtil har fundet sted, nu ophæves, og vi kan selvfølgelig støtte lovforslaget.

Sonja Albrink (CD):

Forslaget er som sagt et led i udmøntningen af finanslovaftalen for 1999 mellem flere partier, og i CD synes vi, det er et godt og fornuftigt lovforslag. Det er som sagt en forbedring af generationsskiftet, hvilket vi i CD i øvrigt forventer os meget af, når generationsskifteudvalget bliver færdigt med sit arbejde engang til sommer.

Som sagt kan vi støtte forslaget, og vi går ind for en hurtig udvalgsbehandling og en hurtig vedtagelse.

Morten Helveg Petersen (RV):

Som nævnt af mange af de foregående talere er dette lovforslag et led i finanslovaftalen, som Det Radikale Venstre er en naturlig del af.

Problemstillingerne i forbindelse med erhvervslivets generationsskifter ligger os meget på sinde i Det Radikale Venstre, og vi ser også frem til generationsskifteudvalgets rapport, som forhåbentlig udkommer engang i forsommeren.

Dette være blot sagt til beroligelse for SF's ordfører, så det i hvert fald kan konstateres, at Det Radikale Venstres ordfører er meget glad for det her forslag.

Forslaget har det primære formål at sikre en skattemæssig ligestilling mellem løbende ydelser og andre finansieringsformer, og det betyder først og fremmest en omlægning af beskatningen af de løbende ydelser, der anvendes som betaling for et eller flere aktiver.

Dermed kan den gældende dobbeltbeskatning af løbende ydelser afskaffes, og det skulle gerne bidrage til at sikre generationsskiftet i det danske erhvervsliv – til gavn for den fortsatte drift af virksomhederne og for bevarelsen af arbejdspladserne.

På den baggrund kan Det Radikale Venstre støtte lovforslaget.

Frank Aaen (EL):

Igen har vi jo et lovforslag, hvor højresiden i Folketingssalen bare lader pengene fosse ud af statskassen og denne gang flere hundrede millioner over en årrække. Det er jo en del af en samlet skattelettelse til erhvervslivet på op mod 4 mia. kr., som altså her udmøntes, og det sker altså samtidig med, at alle de forslag, der kommer om at skabe indtægter til statskassen, systematisk afvises af højrefløjten.

Det er jo lærerigt. Det er bare lidt trivielt, for sådan har vi faktisk nu gennem flere år kunnet gøre regnestykket op: Når der skal bruges penge, er højrefløjten på pletten, men når der skal skaffes penge, vil man ikke være med.

Derfor er vi selvfølgelig imod det her, som vi var imod finanslovaftalen og imod det misbrug af penge, der skete i forbindelse med finanslovaftalen med højrefløjten.

For det andet er vi principielt imod enhver lempelse af goodwillbeskatningen, og jeg vil

godt gøre opmærksom på – igen specielt over for højrefløjten – at et af de helt centrale elementer i selskabstømmeriet jo bl.a. var misbrug af goodwillbeskatningen, altså muligheden for at undgå beskatning på den baggrund.

Og selv om jeg er sikker på, at vores skatteminister gør en ihærdig indsats for at begrænse skaden på det her område, er det alligevel sådan, at vi mener, at man overhovedet ikke igen skal begynde at åbne den bane i skattelovgivningen, at der kan spekuleres i at kalde noget goodwill og på den måde få det beskattet anderledes, end hvis det kaldes noget andet.

Derfor er jeg helt enig, når bl.a. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd gør opmærksom på, at hermed skabes der altså en asymmetri i forhold til andre aktiver, hvorved de parter, der køber og sælger, vilkårligt kan aftale, at det her kalder de goodwill i stedet for at kalde det noget andet og på den måde spekulere i skattesystemet, og jeg er glad for, at det er optrykt i bemærkningerne. Og som der også står i bemærkningerne, er det her med til at gøre vores skattesystem yderligere komplekst og uigennemskueligt og gå imod de ellers ofte udtalte ønsker om at forenkle og generalisere skattereglerne.

Og det er heller ikke noget, vi ser for første gang; det ser vi faktisk også helt systematisk, når højresiden skal have fat i vores skattelovgivning: For at sikre nogle små fordele for vennerne i erhvervslivet, dem, der har gjort det til en industri at spekulere i vores skattesystem, hjælper man aktivt med at få indført nye mærkelige særordninger, særordninger og særordninger for på den måde at skabe endnu et godt forretningsgrundlag for de revisorer og advokater, som har gjort det til deres livsopgave at hjælpe både disse mennesker og sig selv med at spekulere i skattesystemet.

Vi synes, det er meget uklogt at åbne for den slags. Vi er klar over, at der foreligger en aftale, men vi mener sådan set, at specielt med hensyn til goodwillbeskatningen burde alle efter de senere års erfaringer holde sig langt væk, når der er tale om at lempe beskatningen på det felt.

Vi er altså af flere årsager stærkt imod dette lovforslag.

Christian Jensen (FP):

Fremskridtspartiet vil gerne på snart sagt alle måder være positivt indstillet over for ethvert forslag, der på den ene eller anden måde kan være med til at lette generationsskiftet i hvilken som helst forbindelse, hvor et sådant tiltag måt-

te finde sted, når dette har som formål at sikre den fortsatte drift af erhvervsvirksomheder og bevarelsen af arbejdspladser, herunder selvfølgelig også generationsskiftet i landbruget.

Lovforslag nr. L 212 har ifølge skatteministeren til hensigt at lempe beskatningsreglerne for løbende ydelser, der indgår som en del af en betaling ved en overdragelse af en virksomhed, samt at fjerne den dobbeltbeskatning, der hidtil har fundet sted på dette område.

Dette hilser Fremskridtspartiet med glæde. Som sagt er vi positive over for forslaget, der går i den retning, og således også over for dette forslag.

Når dette er sagt, må vi dog til forslaget her sige, at vi ikke finder, at forslaget i den foreliggende form entydigt sikrer, at dobbeltbeskatning ikke fortsat kan finde sted. Og læser man bemærkningerne til forslaget, bestyrkes man yderligere i den opfattelse, og man erfarer også, at de mange eksperter, der har analyseret forslaget, er vildt uenige.

Det er helt klart, at det lader den menige læser af forslaget tilbage med en så stor grad af usikkerhed, at man må være kritisk over for forslaget, en usikkerhed, der enten må være udsprunget af de involverede eksperters manglende evne til at behandle emnet, hvilket jeg dog klart vil undlade at tro, eller – den anden mulighed, som kan være grunden til eksperternes uenighed – at der er mange uklarer i forslagets formuleringer, såvel i teksten som i løsningsmodellen, hvilket jeg vælger at tro er den væsentligste årsag til eksperternes uenighed.

Derfor er det også skuffende, at ministeren ikke har fundet anledning til at afvente generationsskifteudvalgets betænkning. Den kunne formodentlig have frembragt flere alternative løsningsmodeller og en langt enklere og klarere formulering, som ikke var til at misforstå, således at man med sikkerhed kunne læse sig frem til, at intentionerne i forslaget var opfyldt, nemlig at dobbeltbeskatningen reelt var fjernet på det i lovforslaget omhandlede område. Så kunne vi have sparet en masse af det opklaringsarbejde, som nu forestår i udvalget.

Men som sagt er vi positive over for forslaget, og vi håber så på, at forslaget ved behandlingen i udvalget ændres og tydeliggøres på de punkter, som fremtræder uklare, og som der her i dag er sat spørgsmålstejn ved, således at vi fortsat kan være positive over for forslaget

helt frem til den endelige vedtagelse ved tredjebehandlingen.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Man kan jo stille det spørgsmål: Er det hensigtsmæssigt at have en dobbeltbeskatning, som totalt set måske oven i købet kan komme over de 100 pct.?

Svaret er jo ret indlysende: En sådan dobbeltbeskatning må man naturligvis få afviklet, og det er det, der lægges op til i dette forslag, der, som andre har været inde på, er et led i udmøntringen af sidste års finanslovaftale, hvor Kristeligt Folkeparti også er med.

Vi bakker naturligvis det her forslag op.

Man kunne jo altid have drøftet detaljer, og det kunne være gjort anderledes osv., men dette er en klar forbedring af den gældende retstilstand, og det bakker vi med glæde op.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Forslaget her er jo sådan set en meget god illustration af det, der ofte udråbes som vores komplicerede skattesystem, og kompleksiteten i vores skattesystem er jo i mere end ni ud af ti tilfælde en følge af begunstigende særregler, og det her er jo en begunstigende særregel. Men alligevel er jeg nødt til at sige, at jeg håber ikke, jeg skuffer hr. Aage Frandsen og hr. Frank Aaen for meget, når jeg faktisk mener, at det her er en løsning, som er ordentlig – og det er en hel del i min mund dér, hvor jeg kommer fra.

Jeg mener til gengæld ikke, at de regler, vi har haft hidtil, har været ordentlige, for et regelsæt, der betyder, både at køberen har fradrag to gange for det, han betaler for det købte, og at sælgeren skal beskattes to gange, mener jeg altså hverken er skatteregler, der er hensigtsmæssige, eller er noget, som man kan forsvare eller forklare.

Når man ser på forslaget her, synes jeg derfor også, man må holde fast i, at det indeholder to dele, om jeg så må sige: den generelle del, hvor vi skaber rammerne for en hensigtsmæssig eller i hvert fald mere hensigtsmæssig beskatning af løbende ydelse generelt, og en anden del, som er den henstandsordning, som vi har aftalt i forbindelse med finansloven.

Man kan selvfølgelig altid diskutere henstandsordningen som sådan, men jeg har under hele forløbet været optaget af at få den indrettet sådan, at når vi ser på summen af de ændringer, vi har lavet her, så er der ikke noget, der

forringer køberens situation, men noget, som meget gerne skulle forbedre den. For de regler, vi har haft hidtil, har faktisk også forringet situationen for køberens vedkommende, den, der skal drive virksomheden videre, den yngre generation, som jeg synes er interessant, når vi ser på generationsskifteproblematikken, idet de skatteregler, som gælder indtil den 1. juli i år, hvor det her lovforslag forhåbentlig er vedtaget og kan træde i kraft, også i relation til et generationsskifte har forhindret, at man i praksis har kunnet handle løbende ydelser i relation til goodwill.

Derfor er jeg ikke bekymret for, at det her er noget, der overskrider nogen grænser eller åbner for noget meget utilsigtet. Jeg mener faktisk, at det er bundet i en sådan form, at det ikke vil ske. Og jeg tør godt at give det lille tilsagn til hr. Frank Aaen, at der ikke i min tid som skatteminister – for så vil jeg ikke være det længere – vil komme forslag, der betyder, at vi lukker op for alt det griseri, som vi har set tidligere, hvis vi skulle sidde i en forhandling, hvor der bliver stillet krav om en ændring, som vil åbne for det, vi har set i slutningen af 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne, og hvor hr. Frank Aaen har fuldstændig ret i, at et af omdrejningspunkterne for hele, alt det, vi så omkring selskabstømnin-gerne, var, at goodwill var skattefri.

Derfor kan jeg også undre mig over, at der stadig væk findes store partier i højre side af Folketingssalen her, som år efter år fremsætter forslag om at ophæve beskatningen af goodwill. Men jeg tør godt garantere hr. Frank Aaen, at det ikke vil blive imødekommet i min tid som skatteminister, og derfor vil hr. Frank Aaen så- dan set trygt kunne stemme for det her forslag, for det hænger sammen, det er ordentligt, og det er et tilbud, en mulighed, vi åbner i forbindelse med generationsskiftet, som i en række sammenhænge kan være en fordel for den unge generation, der skal drive virksomheden videre, uden at vi mister den balance, som er så vigtig i forhold til at kunne undgå misbrug. Det vil man ikke kunne med det her; det føler jeg mig meget overbevist om.

Med de bemærkninger skal jeg takke for flertallet og takke partierne bag finanslovaftalen for en positiv måde at behandle det her på og for et godt samarbejde om forslaget, som det nu ligger her. Og med den aftale, vi har, og de meldinger, der er kommet her i salen i dag, har jeg en stærk forventning om, at det forholdsvis hurtigt vil kunne vedtages, i hvert fald således

at det kan træde i kraft pr. 1. juli 1999 som aftalt i finanslovaftalen.

Frank Aaen (EL):

Jeg betvivler ikke skatteministerens hensigt om at være ordentlig, men jeg ville nok selv være lidt varsom med at reklamere for meget med ordentligheden i, at man gennemfører en asymmetri i skattelovgivningen, som gør, at købere og sælgere fremover kan spekulere i at kalde mest muligt af salgssummen for goodwill og på den måde udskyde den beskatning, som ellers skulle være trådt i kraft med det samme, hvis ikke man havde kunnet få den henstand med goodwillbeskatningen, som indføres her.

Det, der er kernen i det, er jo, at man kalder en del af afståelsessummen for goodwill, for i jo højere grad man gør dét, jo mere kan man udskyde en del af skattebetalingen, og det koster altså nogle hundrede millioner kroner for statskassen over de følgende år, og dét ville jeg altså nok ikke lige kalde ordentligt. Men at det er med ført hånd, er jeg helt med på, for det er aftalt under finanslovforhandlingerne.

Så vil jeg gerne spørge ministeren, om han kan bekræfte, at de partier, der fik det her ind i aftalen, ser det som et første skridt i retning af deres egentlige mål, nemlig at fjerne enhver form for beskatning af indtægter fra goodwill, at det for deres vedkommende altså bare er skridt et, og at man gerne vil have skridt to og tre, så snart der er politisk flertal for det i Folketinget.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg afviser ikke, at hr. Frank Aaen kan opstille en model, hvori han kan påpege en eller anden form for asymmetri, men jeg mener, at det er et argument, der holder meget, meget kort her, for hr. Frank Aaen skal være opmærksom på, at når vi taler om goodwill, så afskrives goodwill lineært over en 7-års-periode, hvorimod køber beskattes af fortjenesten i salgsåret.

I en model som den, vi har lavet, og som er indeholdt i det her lovforslag, er det sådan, at køber stadig væk afskriver lineært over de 7 år, hvorimod sælgeren med hensyn til den skat, som salgssummen udløser, skal betale hver eneste krone, som den pågældende sælger får ind i løbende ydelser, som forlods betaling af henstanden på skatten, og det vil aldrig kunne strække sig ud over 7 år.

Derfor er det ikke meget asymmetri, hr. Frank Aaen kan få ud af den model, der befin-

der sig her, og derfor vil jeg sige, at selv om der godt kan opstilles konkrete eksempler, hvori der er en vis asymmetri, vil asymmetrien som regel være det, at vi får skatten ind, inden beløbet er afskrevet.

På den baggrund vil jeg godt sige med hensyn til det, der har været hr. Frank Aaens hovedpointe i den her sammenhæng, at jeg mener, hans bekymring er større, end rimeligt er i forhold til måden, den her sag håndteres på.

Med hensyn til, hvilke hensigter andre partier har, vil jeg sige, at de befinder sig jo her i salen, så det ville måske være mere rimeligt, at man spurgte dem direkte i stedet for at bede mig om at udlægge teksten for andre.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Først om, hvor begrænset skaden er: Jeg er helt med på, at skatteministeren gør alt for at begrænse den, og det anerkender jeg, men det ændrer jo ikke ved, at det her vel koster statskassen ca. 400 mio. kr. i engangsudgifter og et varigt rentetab på 20 mio. kr. om året lang tid fremover. Det er i hvert fald effekten af det.

Og så vil jeg sige, at jeg synes, de pågældende partier burde være helt enige med skatteministeren i, at de burde svare for sig selv, men Folketingets forretningsorden gør det bare umuligt for mig at spørge dem direkte, og derfor spurgte jeg skatteministeren, om han ikke er enig i, at de partier, som man har lavet den her aftale med, i hvert fald de to store af dem, har den hensigt at genindføre skattefrihed for salget af goodwill, og at det var det, der var kernen eller en meget vigtig del af selskabstømmeriet.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg vil kun stilfærdigt konstatere, at hr. Frank Aaen har skiftet argumentation, for provenudiskussionen er en anden del af det, og vi vil normalt få provenuet af fortjenesten ind tidligere, end vi mister provenuet på købersiden, for dér afskrives det over 7 år, hvorimod hele fortjenesten for sælgeren beskattes i salgsåret.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg refererer sådan set kun til de bemærkninger, der er optrykt i lovforslaget, og hvor skatteeksperter siger, at der indføres en asymmetri. Og når skatteministeren så siger, at asymmetrien ikke er ret stor, gør jeg opmærksom på, hvad

den koster i kroner. Det synes jeg er en meget retfærdig måde at gøre tingene på.

Men ellers vil jeg sige – med formandens tilslutning – at det er vel sådan, at de to partier, der nu har været omtalt et par gange, nemlig Venstre og De Konservative, som er til stede i salen, har vel mulighed for at tage ordet til skatteministeren for at redegøre for, hvad der er deres intentioner med det, de her er gået ind på omkring en henstandsordning for beskatning af goodwill.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 213: Forslag til lov om ændring af selskabsskatte- loven m.fl. love. (Justering af reglerne om forsikringssselskabers fradrag).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 25/3 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bjarne Laustsen (S):

I juli 1998 blev der indført en række regler, der havde til hensigt at begrænse forsikringssselskabernes skattemæssige fradrag. Inden lovforslaget blev vedtaget, var forsikringssselskabernes selskabsskat ved at blive udhulet af udnyttelsen af skattetekniske underskud, der blev anvendt til at nedbringe overskud i sambeskattede selskaber.

Loven fra 1998 har vist sig at være særdeles effektiv. Loven har i det store og hele fungeret efter hensigten, og det er Socialdemokratiets holdning, at fradragsbegrænsningerne skal bibeholdes.